

EL VIATGE AL TEMPS

En un futur no molt llunyà, un jove inventor, en Bernat, va guanyar el premi Nobel a l'invent del segle. Va inventar una màquina del temps!!!

Era un cotxe que arribava als dos mil quilòmetres per hora; podia transportar fins a cinc persones, en Bernat era un d'ells es clar, i ell mateix els va escollir.

Era una decisió difícil, però va escollir a la reportera Júlia, al general Yassir, al capità Johnson i al súper agent Jake Mcaeis.

Llavors en Bernat, va fer girar una ruleta gran, la qual decidiria cap a on anirien; girava i girava, però al final, va tocar l'Edat Mitjana, al segle XI.

Van anar a un aeroport gegant. Va sonar el compte enrere: deu, nou, vuit, set, sis, cinc, quatre, tres, dos, un, zero!!!

El cotxe va anar més ràpid que un llamp, va sortir disparat fins al final del aeroport, fins que va desaparèixer.

Passada una estona, tota la gent va anar marxant i mentre tant, els nostres herois estaven en una mena de túnel ple de rellotges.

-Bernat, va dir la Júlia, puc anar al lavabo?

-No, li va respondre.

-No pots aguantar-te? digué en Yassir.

-No!!! va dir.

-Doncs.... tornen enrere, va dir en Bernat.

Passada mitja hora, van tornar al túnel del temps, van tornar a iniciar la sortida i de cop i volta van aparèixer en un bosc d' Anglaterra.

-On estem? - digué en Jake.

-A Anglaterra, -va afirmar el Bernat.

-Per què? -va dir el Jhonnson.

-Per veure la llegenda del rei Arthur, contestà.

Al cap d' una estona, van trobar una cova molt gran, amb unes petjades gegants.

-De què seran?, van preguntar-se tots.

De sobte, un rugit ben fort, va sonar i ressonar i es van quedar glaçats de por.

Era un drac gegant!

Al principi no va atacar, però la reportera Júlia, li va fer una foto i cames ajudeu-me! Amb el flash es va posar nerviós!!!!

En Bernat va agafar una espasa que estava clavada en una pedra, no li va costar res agafar-la. Aleshores el drac es espantar i va fugir volant.

Del no res va aparèixer un home que va dir:

-L'espasa es diu Escàlibur, o perdonin els meus modals, en dic...

-Arthur!!! Van dir tots a la vegada.

-Quin desastre! - va replicar en Bernat.

-Per què, gran escollit?- va pregunta Arthur.

- A mi no em tocava desclavar l'espasa!!!! – digué en Bernat.

Els nostres herois ho tenien cru si no trobaven la manera de desfer tant singular accident, podrien fer un canvi en el temps amb conseqüències nefastes, podria ser la fi del món tal i com el coneixien! La història és la història i no s'ha de canviar!!!

-Tinc una idea, però podria ser el nostre final. - digué en Bernat.

-D'acord. – van contestar.

En Bernat va obrir el maleter i...

Dins hi havia una bomba. En Bernat va apretar el dispositiu....

booooooommmmm!!!! una gran explosió!

De cop estaven al començament de la història.

Estaven vius, però en Bernat va anar a parar a la presó per destrossar el seu invent, amb un martell, en el que semblava un atac de bogeria.

Ell estava a la presó, però tots els nostres amics, sabien que havien salvat una part de la història del món .

Pseudònim: El mag dels contes